

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șase luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrisuri nu se retrămit.

N°. 45.

Luni, Marți 26 Februarie (10 Martie)

1885.

Brașov, 25 Febr. (9 Martie) 1885.

Misiunea comitelui Herbert Bismark, a fiului cancelarului german, la Londra a avut, precum se vede din scrierile cele mai nouă, un rezultat cât se poate de favorabil.

În situațiunea strimtorată, în care se află de prezent Anglia, nu putea să-i vină la socotă guvernului ei de a se strică și cu puternica Germaniă și de a ușura astfel Rusiei realizarea planurilor sale îndreptate asupra posesiunii engleze din Indii.

Lordul Granville a lucrat foarte înțelepțesc când s'a hotărât a face principelui Bismark toate concesiunile posibile, spre a se delatură cât mai curând încordarea provocată prin discursul său din camera lordilor, care a dispăcut așa de mult cancelarului german.

Se asigură că lordul Granville a declarat mai întâi că va da cancelarului cea mai completă satisfacțiune în scris, exprimându totodată și părerea sa de rău. Dar comitele Herbert Bismark nu s'a mulțumit cu atâta, ci a pretins delă Granville, ca să facă o declarațiune verbală în camera lordilor. Granville a împlinit și această cerere și se dice, că comitele Herbert Bismark a ascultat din logea diplomaților discursul lui.

Acest discurs este destul de important ca să-l schițăm la locul acesta prin câteva cuvinte.

„Eu am vorbit sub presiunea unui vehement atac parlamentar — dice Granville — și vedu cu sinceră părere de rău, că d-lui Bismark, precum cred în urma unei neînțelegeri a esenței discursului meu, i-am cauzat supărare.“

Granville asigură, că el a vrut numai să respingă atacul lui Richmend și poate că era mai bine, ca în loc să vorbească de „statul“ lui Bismark de a ocupa Egiptul, să fi vorbit numai de „părerea“ lui. „Ce privesc cuvintele: „luați-vă Egiptul“, e probabil, dice Granville, că dacă mi-aș fi pus pe hârtia mai întâi vorbirea, aș fi întrebuințat un termen mai bun.“ Ear ce se atinge de sdruncinarea încrederei, această i-ar căusa lordului Granville cea mai adăncă părere de rău, căci el n'a făcut aluziune la împărțirile confidentiale și amicale despre care vorbește Bismark, ci numai la declarările neconfidentiale de mai târziu, din care a dedus, că înainte cu doi ani guvernul german a sperat și a dorit, ca Anglia pe viitor să ia asupra ei reprezentarea intereselor Europei în Egipt.

Granville a adăus, că el e de părere că este în interesul Europei ca relațiunile Angliei cu Germania să fie bune, și nu mai puțin cu Franța și cu ceilalți vecini. Ministrul de externe englez încheie importantul său discurs cu următoarele cuvinte: „Declară cu totă sinceritatea, că toate năsuințele mele vor fi îndreptate într'acolo, ca să continui, pe cât mi stă în putere, a executa politica de împăciuire ce a fost schițată de Bismark.“

Declarările ministrului de externe englez au fost primite de camera lordilor cu aplauze demonstrative și dacă principele de Bismark n'a avut alt scop, decât acela de a-și storce o satisfacțiune strălucită din partea Anglesilor în

aintea Europei, atunci el și-a ajuns scopul pe deplin.

Intrăga pressă engleză aprobă atitudinea lordului Granville, exprimându speranța, că amiciția dintre Anglia și Germania nu se va mai turbura pe viitor prin nici o neînțelegere. „Standard“ roge pe Germani, ca să nu mai bătuiască pe Angles, că ei ar fi dușmănoși față cu năsuințele coloniale ale Germaniei.

Intr'adevăr principele Bismark a reputat victoria diplomatică, care este cea mai bună dovadă despre influința ce o exercită ați Germania în concertul statelor europene. Această influință este atât de puternică, încât n'a trebuit decât să se lătească scirea, că misiunea lui Herbert Bismark a succedut, pentru ca să se telegrafeze din Petersburg, că este posibilă o aplanare pacifică a conflictului atgană dintre Rusia și Anglia.

Marea întrebare însă, care trebuie să preocupe ați lumea politică, este și rămâne, că ore prin aceea că crește influința Germaniei, se înainteză sortii păcii ori ai războiului? Căci în menținerea durabilă a păcii nu va crede nici un om cu mîntea sănătoasă, până când statele nu vor înceta a face în continuu pregătiri de război.

Aniversarea morții lui Horia.

Budapesta, în 5 Martie 1885.

Domnule Redactor! Rari sunt bucuriile națiunii române în împrejurările de față în care trăim, însă precum de rari, pre atât de mult ele îmbracă un caracter adevărat național. A trebuit ca să sosesc anul o miă șapte sute optzeci și patru, ca națiunea română condusă de o trinitate, să arate lumii și viitorului, că demnă e de o sorte mai bună decât aceea ce i s'a croit în decursul de secol de mîni dușmane, să arate că din inima ei încă simțul de libertate nu a perit. Acestea sunt ideile conducătoare ale poporului român de acum o sută de ani, cari-l împing la luptă energică spre a-și câștiga drepturile de om și cetățen, și a ni le lăsa și nouă, dreptă ereditare. Lupta pentru libertate i-a costat pe vitejii martiri viața, ce li s'a smuls din pept în ziua de 28 Februarie.

Noi nu numai i plângem, ci i și sărbătorim, și când împlinim acest act sărbătoresc ne facem datorința către patriă.

A trebuit să trecă 100 de ani, ca poporul român din toate unghiurile țării să vină să-și ridice ochii către Atotputernicul pentru sufletele lor și vîrsându lacrimi pentru ei să-și sărbătorească.

Și-a ridicat poporul român ochii, nu că doră el ar dori o nouă repetiție a evenimentelor din trecut, ci numai și numai ca pentru unii, cari au aspirat și luptat pentru ideea libertății, pentru acea idee pentru care — durere — luptăm și noi astăzi, și atunci când această libertate ni se va oferi și garanta în totă puterea cuvîntului, mai mult ca ori și când vom dice, că acesta e patria care ne a născut și acesta va fi care ne va și înmormînta.

Noi nu voim să ne ținem de axioma „ubi bene ibi patria,“ ci spunem franc că în patria această voim să petrecem, voim să trăim nu ca servii către domni ci ca egali îndreptățiți.

Acesta e răsunetul ce a străbătut în totă inima românească la amintirea și serbarea centenarului eroilor noștri.

Ce e drept, junimea română pestană, — după cum sunt informat — nu a serbat în mod solemn și în modul dorit aniversarea centenarului, însă s'ar înșelă acela, care ar cugeta că ea nu l'a serbat în inima ei, în acest singur loc de refugiu, unde numai poate străbate și domină asupriorul. Da, junimea română a serbat în inima sa acest mare eveniment, ce numai

odată i-se oferă în viață, cîgându totodată că-și împlinesc și o datorință față cu națiunea, față cu patria, atunci când ea sărbătorește pre cei ce au luptat pentru binele națiunii, pentru binele patriei, voidă a face fiecărui cetățen viața suportabilă în patria acesta, ca să nu fie necesitate a o părăsi, a trece granițele țării.

Nefastul circular al Exelenței sale Mironu Romanu produse și aici o adevărată indignațiune; ne-am bucurat însă din nou vedînd în zilele următoare că preoțiimea română, conșcie de demnitatea sa, conșcie de datorințele sale, nu s'a lăsat a fi condusă de nisce idei rătăcite, ci a pășit energic și a făcut ceea ce era și este datorința fiescărui bun patriot.

Nu putem decât să fim mândri de acest fapt al preoțiimei, care și cunosc pe deplin misiunea sa, căci preoțiimea, biserica a fost singurul paladiu al limbii și naționalității, conservându-ni-le prin atâtea timpuri de grea cercare.

Felicitam preoțiimea, și felicitându-o, repetăm cuvintele venerabilului poet român Mureșianu: „Preoți cu crucea în frunte....“

Voila.

Răspuns la „o nedumerire.“

Brașov, 18 Februarie.

I.

N'am fi crezut niciodată, că colegii noștri dela „Tribuna“ din Sibiu, cari numai er alaltăeri au luat condeiul în mână, vor avea cutezanța de a păși în public contra noastră cu nisce însinuări, ce nu le-am întempinat pîn' acum nici chiar din partea adversarilor noștri, scriind în Nr. 42 dela 22 Februarie (6 Martie) a. c. următoarele:

„Noi suntem mîrginiți în lucrarea noastră prin programul stabilit în conferința dela Sibiu: l'am primit, ne-am angajat a-l susține și nu ne putem abate dela el. Colegii noștri dela „Gazeta“ au o pozițiune mai independentă: ei pot să susțină ori să combată fără de nici o restricțiune, după cea mai bună convingere a lor. Se poate der că ei nu admitu acel program în toate amănuntele lui, că mergu în unele privințe mai departe decât a mersu conferința, că sunt poate chiar de părerea, că dacă Aradani cu acel program au putut să facă cauză comună cu guvernul, Brașovenii totu cu acel program pot să facă cauză comună cu „socialiștii“, ce constituiesc comitete „iredentiste“ sub protectoratul unui Prinț orecare: trebuie să ni-o spună dacă sunt de aceste păreri și să-și propage ideile, penca o viitoare conferință să modifice programul în sensul vederilor lor. Ear dacă nu sunt de aceste păreri, atunci se-o spună și asta, pentru că omenii să nu rămână în nedumerire asupra întrebării: Ce vrea „Gazeta“?“

Nedumerirea și însinuările spre care „Tribuna“ se vede împinsă „în mod fatal“, și fără de nici un temei, ar trebui în alte împrejurări să escite numai risul nostru. De astădată însă nu mai putem glumi, căci stăm față cu-o tendință ascunsă și periculoasă și cu nisce idei perverse, contra cărora datorim suntem de a lua măsuri profilactice, ca să împedim contagiul otrăvitor ce l'ar pute lăți asemeni idei în sinul poporului nostru.

Cu o naivitate prefăcută colegii noștri dela „Tribuna“ ne întrebă: „ce voiți?“ Mărturisim sincer, că nu ne simțim nicidecum îndatorați de a ne spovedi celor dela „Tribuna“, de vreme ce trebuie să admitem că principiile noastre și scopurile, ce le urmărim noi, sunt destul de bine cunoscute tuturor Românilor, cu atât mai vîrtos cu cât, — precum „Tribuna“ însăși se vede silită a recunoște — organul nostru „luptă de cincideci de ani pentru drepturile nămului românesc.“

Despre un lucru însă publicul român fără îndoie că încă nu-și va pute da seama și acest lucru este: atitudinea „Tribunei.“

care n'a împlinită până ađi încă nici cinci-deci de săptămâni!

Amu dori să scim și este un interes public să se știe — strigă „Tribuna“, din fașă — dacă „Gazeta Transilvaniei“ are ori nu vederi lămurite asupra cestiunii pe care o atinge prin cele reproduse din „Ellenzék...“ — adecă asupra așa numiților „socialiști“ din România, cari facă causă comună cu elementele subversive....

Este „un interes public“ ăicū colegii noștri, dar nu ne spună ce felu de interes: ungurescū, nemțescū ori rusescū? Căci de sigur, romănescū și ardelenescū nu pōte fi, deōrece în Ardelū n'amū pomenitū sē se fi datū până acum nici de urma unui singurū socialistū!

Ne vorū permite însă colegii noștri dela „Tribuna“, ca în considerarea prunciei lorū, sē întōrcemū fōia și cu atātū mai vētosū cā suntemū provocāți, sē ăicemū, noi cēștia dela organulū „care luptă de cinci-deci de ani acum pentru drepturile nēmului romănescū.“

Este un interes public romănescū și în specialū ardelenescū sē se știe ce scopuri și tendințe urmăresce „Tribuna“, care pe de-o parte strigă mereu și în gura mare cā poporul romănū în urma nedreptățirilor este dispusū la „acte nesocotite“, ăr de altă parte îndreptă cele mai murdare însinuări la adresa celorū ce luptă cu credință de timpū îndelungatū pentru drepturile nēmului romănescū.

În decursul multorū ani de luptă, n'amū năsuitū decātū la egala îndreptățire a poporului romănū cu celelalte popōre conlocuitoare și în acēștia a nōștră luptă amară și durerōsă ne-amū feritū întotdēuna de a înaintă celū mai micū neadevērū la adresa adversarilor nōștri politici. Denaturarea faptelorū și însinuările le-amū privitū ca o înjosire și amū combătutū întotdēuna cu cea mai mare energiă pe aceia, cari au recursū la asemeni mijlōce.

Mărturisimū dēr sincerū, cā cu adēncă durere sufletescă amū vēdūtū, cā „Tribuna“, chiar în primulū sēu numărū a alergatū la unū asemenea mijlocū condamnabilū și a insinuatū multū cercata nōștră națiune, ăicēndū:

„Celū mai de căpeteniă interesū alū poporului romănū este de a fi socotitū dreptū ceea ce în adevērū este: unū elementū de ordine și de cultură la hotarele orientale ale monarhiei și unū zidū de apērare față cu ori și ce pericolū ce arū fi amenințandū patria nōștră din acēștia parte.“ (!)

Nu e acēștia o cutezătōre însinuare la adresa națiunii romăne?

Sciutū este cā hotarele orientale ale monarhiei nōștre, dela Orșova și pană la Dnistru, suntū locuite și de o parte și de alta de Romāni.

Prin urmare, după cei dela „Tribuna“, sēu noi Romāni de dincōce conspirāmū, sēu Romāni de dincolo amenință monarhia nōștră cu invasiune.

Noi, cei de dincōce, știe tōtă lumea, cā luptāmū pe față, lealū și cu mijlōce legale pentru a dobēndi în lăuntrulū monarhiei drepturi egale cu națiunea maghiară astăđi la putere. Prin urmare „patria nōștră“ nu pōte fi amenințată din parte-ne.

Totū astfelū scia tōtă lumea și nu putea sē le rēmānā neunoscutū nici colegilorū dela

„Tribuna“, cā regatulū romănū se află, precum și ađi se află mai multū decātū în legături de intimitate cu monarhia austro-ungară. „Pericolulū“ așadēr, nici din acēștia parte nu amenință „patria nōștră.“ Dar după pozițiunea geografică, etnografică și politică a statului vecinū romănū, nici nu se pōte admite unū pericolū, care ar amenință din parte'i „hotarele orientale ale monarhiei nōștre.“

Noi, cari niciodatā n'amū presupusū despre nisce confrāți de a-i nōștri ceva rēu, ci totū numai bine, ni-amū ăisū atunci, cā cei dela „Tribună“ nu și-au datū sēmă cānd au formulatū acēlū principiu, admisū pote de concetățenii adversari nouē, niciodatā însă de „apropē totalitatea concetățenilor nōștri romāni,“ cum susținū ei; ni-amū ăisū acēștia mai alesū, cā erau numai nisce începētōri în ale politice și pentru cā speramū firmū, cā prin atitudinea lorū următōre vorū îndreptă acea „greșelă de stilū“ din programulū lorū, care cuprindea o durerōsă însinuare la adresa națiunii romăne.

Se împlinesce apropē unū anū de ăile, de cānd ni-amū impusū acēștia așteptare și tăcere. Ni-amū impus'ō ca nisce frāți sinceri și binevoitori; ni-amū impus'ō ca Romāni leali din considerațiunii mai înalte ale interesului nostru naționalū, care pretindea și pretinde ca cu toții sē fimū solidarī în lupta contra dușmanilorū nēmului nostru.

Amū tăcutū, cāci eramū de firma credință cā nu ni se va cășunā durerea, ca sē ne parā rēu mai târđiu de acēștia atitudine frățescă. Dacă amū greșitū vreodată, atunci mărturisimū cā amū greșitū prin indulgența prea mare cu care amū petrecutū până acuma vorbăriile tendențioase ale colegilorū nōștri dela „Tribuna.“

Pentru acēștia suntemū acum pedepsiți cu-o durerōsă desamăgire.

Confrāții nōștri dela „Tribuna“ nu numai cā nu au rectificatū însinuarea lorū din numărulū primū, dēr au continuatū cu însinuările lăundū-și deocamdatā ca țintă pe bieții emigrați ardeleni din România și sprijinindū din rēșputeri pressa dușmană nouē în tendința ei de a arātā, cā din partea acestorū emigrați monarhia nōștră ar fi amenințată de unū pericolū mare.

Până mai eri alaltăeri totū eramū încă de credință, cā lupta „Tribunei“ cu pretinsele „elemente subversive“ din România era numai unū mijlocū rēu alesū, spre a aduce față cu adversarii nōștri dovada superfluă, cā noi n'avemū nici unū amestecū cu revoluționarii din afară și cā suntemū și rēmānemū unū „elementū de ordine.“

Dar dacă ar fi fostū numai acesta sensulū „luptei“ lorū, unde ar fi rēmasū atunci meritele celorū dela „Tribuna“ de a figurā ca polițai la granițele orientale ale patriei nōștre?

Chitindu-se și pāndindū mereu în drēpta și în stānga, colegii dela „Tribuna“ au trebuitū sē dē și peste sērmanii de noi și cu-o perfidiă ne mai pomenitā ne însinuā acum și nouē celorū dela „Gazeta Transilvaniei,“ cā amū fi în stare a face causă comună cu pretinșii „socialiști“ „cari constituiescū comitete iredentiste sub protectoratulū unui Prințū ōre-care.“

Și pentru ce acēștia teribilă însinuare?

Pentru cā nu ne ocupāmū de locū de pretinșii „socialiști“ și de pretinșia primejdiā a „Tribunei,“ ci ne mărginimū a ne ocupa cu lăcăzurile nōștre și cu primejdiā ce ne amenință în lăuntrulū monarhiei nōștre! —

SCRILE ăILEI.

Duminecă a fostū alegerea Comitetului parochialū din cetate. Membri acestui comitetū, cari împreună cu totū atāți membri dela Sf. Nicolae facū parte din delegațiunile scolastice, suntū d-nii: Bart. Baiulescu, Diamandi, Manole, D. Stănescu, I. G. Ioanū, N. I. Ciurcu, D. Ioncioviciu, N. Străvoiu, Ios. Pușcariu, C. I. Popazu, G. B. Popp, Sim. Damianū, Petru Nemeșū și Petra-Petrescu.

—0—

La adunarea generală ce se va ține în Clușiu la 15 Martie n. pentru constituirea reuniunii de maghiarizare, au anunțatū presidiulū participarea lorū: Iosef Pocsă, prefectulū comitatului Trei-Scaune; Dominik Sasz, vicariulū episcopescū evang. reform.; Paul Szarvady, vice-prefectulū comitatului Solnocū-Dobēca, ș. a. apoi dintre inspectorii școlari primescū cu mai mare însuflețire ideia maghiarizării: Franz Koos, Ladislau Horvath, Ludovic Deak, Mozes Șandor și Ludovic Rethy. Aderarea lorū și-au exprimat'ō corpurile profesorescī dela gimnasiulū de statū din Sibiiu și dela colegiulū reformatū din Orăștia. Din Brașovū se vorū trimite Dr. Ignatz Weiss, Iulius Nagy și Franz Kabdebo, ăr din Tergulū Mușeșului Dr. Victorū Jenei și Gabriel Valyi.

Nostradamus s'a înșelatū în prorociile sale, dacă n'a sciutū spune cā la 15 Martie n. e începutulū sfârșitului lumii, adecă a globului actualū, căruia îi va lua loculū „globulū ungurescū.“

—0—

Camera de comerțū și de industriă din Pesta a înmānatū ministrului de agricultură, comerțū și industriă o petițiune, prin care cere desființarea taxei timbrale pe inseratele de ăiare. Cererea e basată pe împrejurarea, cā în Austria acēștia taxă s'a desființată încă din 1874 așa cā comerciantulū și industriașulū din Ungaria e în desavantagiū față cu concurenții streini.

—0—

Poliția din Pesta a primitū o scrisōre anonimă, prin care i se face cunoscutū, cā s'ar fi plānuitū unū atentatū cu dinamitā pe ăiua de 5 Martie n. asupra duorū edificii publice și anume alū Curiei și alū tablei regescī, de a fi aruncate în aerū. Consilierulū polițienescū Pekary dispuse sē se evacueze imediatū amēndouē oficiile. Polițistii au vizitatū cele două edificii din pivniță până în podū, dar n'au găsitū nimicū. Peste nōpte atātū înăuntru cātū și p'afară au fostū păzite edificiile de patrulē, Acēștia mēsurā a luat'ō, în urma șgomotelorū de alarmă. și direcțiunea postelorū. Sē nu fiā și de astā datā vr'ō pācălălā, ca cu atentatulū asupra ministrului Tisza?

—0—

„Viitorulū“ din Pesta aduce în fruntea numărului sēu de Duminecă următōrulū anunțū: „Fundatoriū fōiei se conchiamā la ședința din 12 Martie a. c. pentru resolvirea unorū cestiuni de mare importanță.“

—0—

După rapōrtele oficiale, sosite în ministerulū agriculturii, sēmānăturile de tōmnā rēmase neacoperite s'au imbunătățitū în urma timpului mai caldū, așa cā starea lorū se pōte numi satisfăcētōre; numai în unele ținuturi

FOILETONU.

Carmen Sylva.

„Aus Carmen Sylva's Leben“ de Natalie baronesa de Haekelberg-Haidelberg 1885. Librăria universității a lui Winter.

Asupra acestei cărți d. Bruno Walden face o dare de sēmă în fōia oficială „Wiener Zeitung,“ Nr. 45 din 25 Faurū 1885, în modulū următōrū:

Este de mare interesū, sē ne aruncāmū privirea atātū în viața unei poete cu talentū, cātū și în aceea a unei principese, care își îndeplinesce datorința ei de domnitōre în sensulū celū mai nobilū — și în următōrele amēnunte vomū putē vedē și pre una și pre cealaltă. Chiar în prunculū, pe care autōrea (opului de susū) ni-lū presintă, se arātă simburile acestui fenomenū duplu.

Ce figurā multū promițētōre este acēștia principesă de Wied, carea încă în cea mai fragedă pruncă dā semne de atāta diligență, bunătate de inimă și de o natură independentă! Și cu ce înțelepciune pedagogică părinții acestei copilite de o iritațiā furtunosă, — și carea, în neobosēla sa leșină cānd câte-odată se forță sē se repauseze câte cinci minute — sciurā sē o întēmpine și cu o priceputā îngăduință a nu o lāsa sē devinā sclava jugului convenționalității.

Este o prea frumōsă icōnă familiară aceea, ce ni-o schițēzā autōrea descriindū timpulū prunciei și a tinereții principesei Elisaveta de Wied. Tatălū ei, principele Hermann, o natură filosoficū dispusă, se ocupā neîntreruptū cu scrutarea celorū mai înalte probleme ale vieții și opulū sēu: „Das unbewusste Geistesleben und die Offenbarung“ dovedesce vieța cea originalū emfastică a principelui autorū. Mama ei este o principesă de Nassau, femea nobilă și de o mare bunătate, cu țăriā de caracterū, dotată cu o minte ageră și cu unū gustū delicatū de artă. Acești escelenți părinți se dedicarā cu o amabilă îngrijire întru educarea copilitei lorū, carea încă din cea mai fragedă pruncă da semne de marī dispozițiū sufletescī. Prin o procedere pricepētōre sciurā sē-i conserve șborulū ei îndreptatū spre unū mare scopū, și a-i direge gustulū pentru viața reală. Cātū de înțeleptū pricepea mama ei a aduce pe calea cea rațională instinctulū de binefacere alū principesei, carea bucurosū dāruia mai totū ce avea, și instrucțiunea cea practicā a fetiței în acēștia direcțiune, se dovedesce într'unū modū fōrte salutarū în activitatea de astăđi a reginei Romāniei. De altă parte, încă îndată dela începutū influințarā părinții asupra concentrării bogatei sale vieți spirituale îndemnāndū-o, ca din totū ce cetea ea cu mai mare ardōre, sē-și facā resumate și asifelū a cuprinde simburile lucrului.

Principesa Elisaveta invēțā prin acēștia încă dela începutū, ce este mai de căpeteniā în vieță, adecă: a deosebi ceea ce este esențialū de ceea ce e neesențialū. Pe lângā o instrucțiune atātū de bogată și escelentă se bucura tēnēra fetiță și de o mare libertate, ceea ce fū pentru desvoltarea sa propriā de unū mare folosū; ōre întregi făcea excursiuni prin pădurile dela castelulū Monrepos și într'adevērū rarū a pututū fi crescutā o princesă așa de simplu și de naturalū.

Prin aceste excursiuni în natura liberă, se desvoltā nu numai iubirea către natură ci și simțēmēntulū poeticū alū Elisavetei de Wied, cerea de totū timpuriu începū a face poesii, însă în modestia sa particulară și ascundea încercările poetice dinaintea tuturor. Acēștia duplā viață, de o parte într'ō atmosferă atātū de înaltă spirituală, de altă parte în natura liberă, influință neșpusū de favorabilū asupra neoboselei tinereți fetițe, ceea ce-i dēdū pronumele de „Wirbelwind“ (vērtejū de vēntū); ea și concentrā mereu activitatea sa spre unū scopū anumitū. Darulū răpedei cuprinderi cu mintea a principesei o sprijini puternicū. Așa o vedemū în alū cincispreșcecelea anū alū etății sale studiāndū cu o predilecțiune deosebitā istoria, aritmetica, geometria, fizica, traducēndū autorī latinī și italianī în limba engleză și — ceea ce este mai caracteristicū — cetind pe fiecare ăi trei ăiare cu dorința de a urmări viața politică modernă în tōte relațiunile sale

nordice și ardelen, mai departe în comitatele Heveș, Arad și Eisenburg, precum și în ținutul fumanu au suferit în cea de a treia de îngheț. Lucrul de primăvară a început în Ungaria de sus numai în unele părți. Agricultorii se ocupă cu gunoarea; în alte părți ale țării cultura de primăvară a început deja. Soierile de rapită au suferit în genere foarte mult de înghețul nopților; în părțile de sus ale țării bantue lipsa de nutreț. Starea sanitară a animalelor este în genere satisfăcătoare, numai în unele părți ale Ardăului oile suferă de gălbéza. Miei se află în totă țera în număr satisfăcător.

—0—

Pe drumul dela București la Solnoc a dispărut la 9 Februarie un săculeț în care se aflau 17 scrisori cu bani în valoare declarată de 17,000 franci. Săculețul a fost primit la Predeal în bună regulă de către ambulanța postală ungară Nr. 16 a căii ferate ungurești și avea să se predea în Solnoc ambulanței postale a căii ferate austro-ungare, ca să fie expediată la Viena, ceea ce însă nu s'a întâmplat. Cercetarea urmăz.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor academiei române în decursul anului 1884—1885.

(Urmare)

13. Înainte de a încheia capitoul publicărilor amănunțite a vă arăta, Domnilor Colegi, progresele și starea actuală a lucrărilor Comisiunii însărcinate cu publicarea colecțiilor și lucrărilor istorice rămase dela repositul Eudoxiu Hurmuzachi.

a. Din seria volumelor colecției de documente s'a publicat în decursul anului Partea a II-a a Volumului IV, de 86 cote, din care 74 erau tipărite în anul trecut. Documentele cuprinse în această a II-a parte, care are întinderea obișnuită a celorlalte volume, sunt parte comunicate de D-lu Esarcu, iar trei pătrimi sunt adunate cu cheltuiala fondului publicațiilor Hurmuzachi din Arhivele de stat din Veneția prin rara bunăvoință a D-lui Cecchetti, Directorul acelor arhive.

Acest volum de documente (IV. 2) completează volumul documentelor adunate de Hurmuzachi (IV. 1), în așa mod încât, spre exemplu, istoria lui Mihai Viteazul, la care se raportează cea mai mare parte din documentele cuprinse în acele două volume, ni se prezintă cu o mulțime de detalii cu totul necunoscute până astăzi. Pentru anul 1600 cu deosebire putem urmări aproape și cu și pe eroul nostru în războaiele și în combinațiile lui politice.

b. Vădându restanțele așa de bogate și de prețioase ce au produs cercetările făcute în ajutorul nostru cu atâtă bunăvoință, am continuat a întreține cele mai bune relații cu persoane care pot să ne ajute în aceste cercetări, pe care deocamdată noi nu putem să le facem numai prin propriile noastre mijloce. D-lu Cecchetti continuă lucrarea sa fecundă și din timp în timp primim dela D-sa copii de documente de mare preț pentru noi.

Pe de altă parte D-lu C. Soranzo, asistent în biblioteca S. Marco din Veneția, a binevoit a ne oferi ajutorul său, făcându cercetări în aceea bogată bibliotecă cu scopul de a aduna tot ce se află întrinsa cu privire la istoria noastră. Copiile primite ne dau cele mai mari speranțe pentru cantitatea și valoarea documentelor ce D-sa ne va procura de acuma înainte.

Cu plăcere mă folosesc de ocazia care mi se prezintă în acest moment pentru a vă aminti, că începerea acestei relații între Academie și numiții învățați dela Veneția o datorim inițiativei colegului nostru D-lui N. Kretzulescu, de când în calitate de reprezentant al țerei la Roma a pus un bun început pentru aceste folositoare relații.

De atunci încetează D-lu Obedenaru, membrul nostru corespondent, n'a încetat nicădată a ajuta cu mult zel lucrările noastre în această direcție.

Căți-va ani mai târziu numai, dedea pe fiecare și trei ore instrucție, trei ore lucră cu tatăl ei, patru până în cinci ore se exercită la pian, și afară de acestea cultivându-se mai departe fără de a se obosi. Nu sunt multe fete tinere, care ar putea dovedi o astfel de putere de lucru. Și că tânăra principesă a fost o instructoare în totă regula, dovedește împrejurarea, că un tineru sărac și bolnăvicios, pe care îl preparase ea singură mai mulți ani, fu primit în orașul Basel în clasa a V-zei la gimnasiu. Chiar din cei dintei ani ai tinereții sale, afirma principesa, că simte în sine darul de a instrui. Și totuși ea nu negliza nicădată studiul mai departe, căci setea ei cea ferbinte după știință nu concedea aceasta. Altcum nicădată nu era ea o scoală lesne de împăcat și la toate lucrurile întrebă: »pentru ce?« și »adevărat este?« Mama sa observă de repezite ori, că ea este o »mică contradicătoare« și că nu dă creșterea nici unei autorități; era însă totuși cu tatăl ei de acord, că: »pe nime să nu-l silești la fericirea sa, și că trebuie să lași fiecareu calea sa proprie.« O mare influență avu asupra dezvoltării ei și predicatorul menonit Herder, care adese însoțea pe principesa în excursiunile ei în liber și a fost de sigur mai mult încredințatului ei spiritual. Esaltarea cea profundă religioasă, ce o însuși confirmă la altar, îi rămase pentru întreaga viață neclintită și-i fu sprijin la diferite lovituri grele ale sorții. (va urma).

c. Fondul destinat pentru publicarea lucrărilor istorice ale lui Eudoxiu Hurmuzachi realizase în anii trecuți economii însemnate prin aceea că în decursul anului se tipărea mai puțin decât era valoarea fondului. Comisiunea s'a întrunit în ședința la 1/13 Iulie anul trecut și a luat deciziuni ca cu economiile realizate de fondul acestor publicații să se facă lucrări care să completeze și să continue marea operă a lui Eudoxiu Hurmuzachi prin adunarea și publicarea de alte documente istorice:

Comisiunea a hotărât anume următoarele:
1. Ca documentele adunate de D-lu Odobescu în arhivele Ministerului de Externe din Paris să se publice din fondul publicațiilor Hurmuzachi, combinându-se cu colecțiunea făcută mai înainte de D-lu Toculescu în Biblioteca națională din Paris, în urma însărcinării ce a primit dela Ministerul Instrucției publice. Aceste două colecții se completează reciproc, pentru că documentele diplomatice ale Franței înainte de circa 1650 au fost depuse în Biblioteca națională și numai cele posterioare se află în arhivele Ministerului de Externe.

Colecțiunile aceste vor forma două volume care vor fi considerate ca un supliment la colecțiunea lui Hurmuzachi, și vor cuprinde într-un corp documentele ce s'au găsit în Franța cu privire la Români și la toate relațiile acelei țeri cu principatele române până la anul 1814.

În data după ce comisiunea a luat acea deciziune, s'a început tipărirea documentelor. Până acuma s'au tipărit din volumul I 15 cote (112 pagini), cuprinzându documente pentru anii 1518—1595, parte nepublicate până acuma parte adunate din diferite publicații. Volumul al II-lea s'a tipărit aproape întreg în 88 de cote în 4° (704 pagini), cuprinzându documente din anii 1781—1813. Pentru amândouă aceste volume se va face pe lângă un indice cronologic al documentelor, și un indice analitic și alfabetic al numelor și faptelor mai însemnate.

2. Colecțiunea făcută de Hurmuzachi pentru epocile mai vechi ale istoriei Românilor, adică înainte de anul 1576, este foarte restrânsă. Documentele privitoare la acea epocă sunt răspândite prin diferite publicații istorice făcute în Ungaria și în alte părți. Comisiunea a decizi ca colecțiunea lui Hurmuzachi, pentru epoca anterioară anului 1576, să fie completată cu toate documentele privitoare la istoria noastră câte se vor fi publicat până acuma.

Cu pregătirea acestei lucrări comisiunea a însărcinat pe D-lu N. Densușianu și totodată a decis a se procura din fondul său unele din publicațiile în care se află documente din epoca numită. D. Densușianu a început lucrarea în luna Septemvrie și de atunci a explorat cu minuțiositate mai cu seamă bogatele publicații ale lui Theiner, și o mare parte din »Codex diplomaticus« a lui Fejer. D-sa a făcut extracte dezvoltate din fiecare document, și toate extractele s'au așezat în ordine cronologică. Materialul ales și pregătit în acest mod până acuma este suficient pentru formarea unui volum întreg.

Documentele până acuma studiate se raportează la epoca Cumanilor, la episcopia Milcoviei și a Cumanilor, la istoria imperiului româno-bulgar, corespondența lui Ioaniț domnului Românilor cu Papa Inocențiu III și încoronarea sa ca rege al Românilor și Bulgarilor, rebelele lui Ioaniț și Ioan Asan cu Grecii și Latinii, invasiunea Tătarilor, venirea Turcilor în Europa, incursiunile lor în Țera-românească și Moldova și rebelele cu denșii, în fine relațiile internaționale ale țerilor române cu Ungaria, cu Polonia și scaunul Papal.

Lucrarea va continua în acest mod, și tipărirea va începe când toate documentele cunoscute vor fi combinate în ordine cronologică. În acest mod vom avea un corp cât se poate mai complet al documentelor privitoare la istoria Românilor anterioară secolului al XVII-lea.

O îmbunătățire a acestei lucrări o datorim bunăvoinței D-lui Obedenaru, al cărui zel neobosit pentru lucrările istorice vă este tuturor cunoscut. D-sa a binevoit a lua asupra-și însărcinarea de a face să se colacioneze cu originalele din Vatican unele cuvinte și mai ales nume proprii, care se par a fi greșit tipărite de Theiner. Colacionarea aceasta se face de către paleograful deprins cu astfel de lucrări. Numele proprii, a căror descifrare prezintă dificultăți și nu este sigură, vor fi chiar facsimilate după originale.

Colecțiunea documentelor privitoare la istoria Românilor din secolii XIV și XV s'a îmbogățit printr-o foarte prețioasă serie de 74 copii fotografice de pe documentele originale din arhivele imperiale dela Moscva. Aceste documente scrise parte în limba latină și altă parte mai mare în limba slavonă, sunt tractate de ale domnilor Moldovei și Țerei-românești cu Polonia, și alte scrisori privitoare la relațiile țerilor române cu acel regat. Ele au aparținut arhivei de stat a Poloniei și despre aceste documente vorbește Dogiel, publicând 17 dintre cele latine (Codex diplomaticus, I, 597—623). Multe dintre documentele latine sunt numai resumate pe scurt de Dogiel și altele neamintite cu totul. Această colecție de cel mai mare preț a trimis-o Academiei D-lui colegu N. Kretzulescu a cărui rivnă lămură pentru cercetările istorice ne este de mult cunoscută.

(Va urma.)

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

Karwin, 9 Martie. — După rapoartele oficiale despre nenorocirea din Minele de aci, numărul celor mântuiți este de 18 omeni, al

celor nenorociți 105, care lasă în urmă-le 43 văduve și 79 orfan. Până er înainte de ameli s'au desgropat 69 de cadavre.

Nro. 11—1885.

reun.

Convocare.

Domni învățați și alți bărbați, membrii ordinari și ajutatori ai reuniunii învățătorilor gr. or. români din protopresbiteratul Făgărașului în sensul §-lui 25 din statute, sunt prin acesta convocati a lua parte la adunarea generală ordinară din anul acesta, care se va ține Joi în 28 Februarie a. c. st. v., la 11 ore a. m., în localul școlii elementare gr. or. din Făgăraș.

Obiectele:

1. Participarea în corpore la serviciul divin în biserică pentru invocarea duhului sântu.
2. Deschiderea adunării în localul școlii.
3. Iovățătorul în fața școlii ca institut de educație morală, estetică și religioasă, disertațiune de Nicolae Aron.
4. Originea și problema școlii în general, în special problema școlii noastre populare, disertațiune de Ioan Capătă.
5. Din însușirile învățătorului relative la ținerea unei discipline bune în școlă populară, disertațiune de Nicolae Ludu.
6. Tractarea limbei maghiare în școlă populară, disertațiune de George Taflan.
7. Prelegere practică din Istoria patriei, dezvoltată de George Dobrin.
8. Din religie: tractarea metodică-didactică a tipului caracteristic din Istoria biblică: Iacob și cu cei 12 fii ai lui.
9. Din geografie: tractarea metodică-didactică a comitatului Făgăraș împreună cu părțile lui constitutive, comună, cercu etc.
10. Peneș Curcanul, poezie de V. Alesandri, dezlămată de Georgiu Dobrin.

Raportul casarului, curente.
Făgăraș, 16 Faur 1885.

Nicolae Aron,
v.-președinte.

Nicolae Ludu,
secretar.

DIVERSE.

Omor. — Luni 11 curinte, țice »Democratul« din Ploiesci, în timpul nopții, individul Iorgu Mihăescu din subur. bisericeii sf. Dumitru, de profesiune găzar, fiind la casa sa cu un băiat, căci soția sa era la tatăl său, aflându-se în cestiune de divorț, pe când mănca, au venit doi cumnați ai săi: unul timplaru la Sinaia anume Costică și altul în serviciul armatei anume Iorgu, și pe când voiau să mănance și ei împreună cu dnsul, acestia l'au apucat de gât, l'au strangulat și i-au străpuns corpul de mai multe ori cu un piron de feră până l'au lăsat mort și au eșit din casă p'o ferăstră; er copilul de frică, stăndu virit sub pat, când a venit sora sa, o fată, care se afla dusă în vecin, plângendu a spus faptul și s'a dat alarma. Omoritorii sunt prinși și justiția urmăz cu cercetarea. Se crede că omoritorii au comis acest fapt voindu să răsbune pe sora lor, soția asinatului.

Un incendiu îngrozitor. — Acum câteva zile, a izbucnit la Dantzig un incendiu într-o casă locuită de trei-spre-șapte familii. Mai întâi a luat foc scara. Cu toate acestea, pompierii au putut să scape șese persoane. Mai multe altele au sărit pe ferestre; trei persoane au fost greu rănite și două mai ușor, voindu să scape sărind. Două persoane și un copil au perit în flacări.

—0—

O întâmplare nenorocită. — Ziarul »L'Echo de Paris« reproduce următorul fapt divers după un ziar din Pirine: O întâmplare foarte nenorocită a intristat orașul... Era noapte. Un țeran cobora muntele cu căsa pe umăr. Pe drum, întâlni — fără să-l vedă — pe un tineru păstor care se urca pe acelaș drum. Cei doi omeni se isbiră unul de altul astfel încât... — cine ar pute crede! căsa țeranului tăia capul păstorului! Ei bine! sunt cu adevărat omeni care n'au noroc.

Renumitul și admirabilul metod de vindecare a d-lu Prof. Dr. Albert, Paris, Place du Trone 6, recunoscut de către cele mai mari autorități medicale, se poate recomanda fiecărui, care suferă de epilepsie, de cărce și de nerv. Acreșeze dar fiecare bolnav cu totă încrederea la mai sus numitul și mult, care poate au desperat, vor recăștiga sănătatea lor. În casa d-lui profesor găsesc toți cei ce suferă decărcei un adăpost liniștit, cei lipsiți de mijloce se vor lua în considerare; după cum aflăm, prețurile sunt foarte eține în raport cu orașul cel mare. Tratarea prin corespondență după trimiterea unui istoric exact al bolii. Se mai observă încă, că Prof. Dr. Albert numai în urma unor rezultate învederate pretinde onorari.

Editor: Iacob Muresianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Muresianu

Cursul la bursa de Viena
din 7 Martie st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	99.20	Bonuri croato-slavone	103. —
Rentă de hârtie 5%	94.25	Despăgubire p. dijma de vinut ung.	—
Imprumutul căilor ferate ungare	147.25	Imprumutul cu premiu ung.	119. —
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	99. —	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	118.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	122.50	Rentă de hârtie austriacă	83.65
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	109.25	Rentă de arg. austr.	84.10
Bonuri rurale ungare	103.50	Rentă de aur austr.	109.20
Bonuri cu cl. de sortare	103.50	Losurile din 1860	139.25
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	102.50	Acțiunile băncii austro-ungare	869. —
Bonuri cu cl. de sortare	102.75	Act. băncii de credit ung.	311.75
Bonuri rurale transilvane	102.75	Act. băncii de credit austr.	303.70
		Argintul — Galbin	—
		impărătesc	5.81
		Napoleon-d'or	9.79 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	60.40
		Londra 10 Livres sterlinge	124.2

Bursa de București.

Cota oficială dela 23 Februarie st. v. 1884.

	Cump.	vënd.
Rentă română (5%)	92 1/4	—
Rentă rom. amort. (5%)	95 1/4	—
convert. (6%)	89 1/2	—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	32	—
Credit fonc. rural (7%)	101 1/2	—
" " " (5%)	85 3/8	—
" " " urban (7%)	96 1/2	—
" " " (6%)	91 1/2	—
" " " (5%)	84	—
Banca națională a României	1210	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	296	—
" " Națională	215	—
Aur	11. 3/8 %	—
Banconote austriace contra aur	—	—

Cursul pieței Brașov
din 9 Martie st. n. 1885.

Banconote românești	Cump.	8.90	Vënd.	8.92
Argint românesc		8.80		8.85
Napoleon-d'or		9.78		9.80
Lire turcesc		11. —		11.04
Imperial		10. —		10.02
Galben		5.70		5.76
Scrisurile fonc. » Albina «		100.50		101. —
Ruble Rusesc		128. —		129. —
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Subsemnatul am onoare a aduce la cunoștința m. o. publică, că am înființat în piața de aici:

Un magazin de lipscănie, lingerie, țesături și de mărunțișuri

și recomandă depositul meu bine asortat de mărfuri și anume: toate felurile de haine moderne sadea de lână și de lână cu bumbac, cașimire negre și colorate indigene și din străinătate, satină pentru plapome, percalin cu tipar, oxford, toate soiurile de molins, șifone și până de perine, precum și pentru mobile albă și colorată, mare asortiment în rufărie de dame și de cavaleri în toate soiurile și mărimile, șaluri de velur și de harasă calmacu, pichet, barehent, wadmoll, toate soiurile de ciorapuri de lână și de bumbac, fanele de dame și de cavaleri, baste cele mai moderne de mătase, fețe de masă și servete, dantele (spirturi), panglice, mătase grea și atlas în toate colorile moderne, tot felul de șinor de tivit, regată de cavaleri, corsete, flori, plapome gata, bumbac pentru plapome, toate felurile de apă de ciorapi și de crosat albă și colorată, mare asortiment în lână torsă pentru ciorapi în ori ce coloră pentru lucrări de dame, totu asemenea ibrișin sadea și colorată dantele de Paris, borțele, mignandiese, ér pentru croitoria de dame și de cavaleri tot felul de obiecte necesare pentru căptușit cu prețurile cele mai effine.

Rufării pentru dame și cavaleri se fac și la comandă cu prețu effin.

Recomandând magazinul meu înființat din nou atențiunei binevoitoare a unui m. o. public, îl asigur de serviciul cel mai prompt și solid, și sper că nimeni nu va părăsi nemulțumit localul meu, chiar de n'ar face decât cea mai mică încercare.

Tóth József.

Rogu-vè! Cetiti!

Am cumpărat întreaga proviziune dela o renumită fabrică de pături de cai prin licitația cu jumătate din prețu regulat, și de aceea vëndu câtă va dura acesta proviziune

Nu mai cu fl. 1.80

1640 bucăți dintre cele mai mari, forte gróse, late și durabile

PĂTURI de CAL.

Aceste pături sunt de o lățime de 180 centimetri și lungimea de 120 centimetri, cu bordure (chenare) colorate și de grosimea unei scânduri, de aceea adevărat durabile.

Trimiterea cu ban gata, seu rambursă. Aceste pături se espedeză dlinic în toate părțile lumii, și pretinđenea facu unu efectu extraordinar, de vreme ce se potu întrebuința și ca plapomă de pat, și cari mai înainte au costat mai multu ca indoitu prețu.

Adresa: Webevaeren & Manufactur
L. H. Rabinovicz, WIEN II Schiffmiasgasse Nr. 20.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta					Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta					Budapesta-Arad-Teiuș.				
Trenu accelerat	Trenu de persoane	Trenu omnibus	Trenu de persoane		Trenu de persoane	Trenu omnibus	Trenu accelerat	Trenu omnibus		Trenu de persoane	Trenu omnibus	Trenu omnibus		Trenu de persoane	Trenu omnibus		Trenu de persoane	Trenu omnibus	
Bucuresc	7.15	—	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	Teiuș	2.39	9.50	8.20	Viena	8.25	8.35			
Predeal	1.09	—	—	3.50	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Budapesta	8.00	6.55			
Timișu	1.33	—	—	10.15	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Vințulu de josu	4.04	11.09	—	Szolnok	11.14	12.28			
Brașov	2.06	—	—	10.50	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Șibotu	4.35	11.43	—	Arad	3.35	5.30			
Feldióra	2.16	6.30	5.45	—	Oradea mare	4.11	5.13	3.20	—	Orăștia	5.02	12.13	—	Glogovațu	4.00	6.20			
Apatia	2.44	7.09	6.28	—	Várad-Velenceze	4.21	9.37	3.25	—	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	Gyrok	4.16	6.39			
Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	—	Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—	—	Deva	6.05	1.48	—	Gyrok	4.47	7.19			
Homorod	3.18	8.09	7.42	—	Mező-Telegd	4.40	9.59	—	—	Branicca	6.34	2.21	—	Paulișu	5.02	7.39			
Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	—	Rév	5.02	10.28	3.56	—	Ilia	7.01	2.54	—	Radna-Lipova	5.25	8.11			
Sighișóra	4.51	10.18	10.52	—	Bratca	5.46	11.41	4.31	—	Gurasada	7.15	3.09	—	Conopu	5.57	8.49			
Elisabetopole	5.11	10.55	11.56	—	Bucia	6.09	12.15	—	—	Zam	7.49	3.48	—	Bérvova	6.18	9.18			
Mediașu	5.39	11.36	12.43	—	Huedin	6.28	12.48	—	—	Soborșin	8.32	4.37	—	Soborșin	7.11	10.27			
Copșa mică	6.00	12.11	1.23	—	Ciucia	6.28	12.48	—	—	Bérvova	9.19	5.30	—	Zam	7.48	11.18			
Micăsasa	6.29	12.35	2.07	—	Huedin	6.52	1.48	5.28	—	Conopu	9.40	5.58	—	Gurasada	8.22	11.57			
Blașiu	7.02	1.29	3.06	—	Stana	7.32	3.21	6.01	—	Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	Ilia	8.40	12.27			
Crăciunel	7.02	1.45	3.22	—	Stana	7.51	3.54	—	—	Paulișu	10.32	6.56	8.41	Branicca	9.02	12.57			
Teiuș	7.38	2.26	4.15	—	Aghiriș	8.12	4.34	—	—	Gyrok	10.48	7.15	9.01	Deva	9.32	1.45			
Aiud	7.55	2.48	4.44	—	Ghirbău	8.24	4.52	—	—	Simeria (Piski)	11.17	7.48	9.30	Simeria (Piski)	10.12	2.58			
Vințulu de susu	—	3.12	5.10	—	Nedeșdu	8.38	5.11	—	—	Orăștia	12.32	8.05	9.45	Orăștia	10.47	3.46			
Uióra	—	3.19	5.19	—	Clușia	8.57	5.40	7.08	—	Arad	12.00	8.45	6.10	Șibotu	11.14	4.20			
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	—	Apahida	9.23	6.00	7.18	—	Szolnok	4.00	2.10	7.27	Vințulu de josu	11.46	5.06			
Ghiris	8.48	4.10	6.38	—	Apahida	9.50	6.29	—	—	Budapesta	7.44	6.40	—	Alba-Iulia	12.21	6.15			
Apahida	—	5.39	8.51	—	Uióra	12.12	9.58	—	—	Viena	6.20	—	—	Teiuș	12.53	7.00			
Clușia	10.08	5.59	9.18	—	Vințulu de susu	12.19	10.07	—	—										
Nedeșdu	10.18	6.28	8.00	—	Aiud	12.45	10.42	9.17	—										
Ghirbău	—	6.54	8.34	—	Teiuș	1.15	11.32	9.40	—										
Aghiriș	—	7.10	8.59	—	Crăciunel	1.44	12.03	—	—										
Stana	—	7.25	9.35	—	Blașu	2.00	12.24	10.12	—										
Stana	—	7.49	10.16	—	Micăsasa	2.34	12.43	—	—										
Huedin	11.33	8.11	11.04	—	Copșa mică	2.52	1.22	10.45	—										
Ciucia	12.06	8.52	12.17	—	Mediașu	3.27	2.24	11.07	—										
Bucia	—	9.11	12.47	—	Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	—										
Bratca	—	9.29	1.21	—	Șigșióra	4.50	4.17	12.15	—										
Rév	12.25	9.52	2.05	—	Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	—										
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	—	Homorod	6.47	7.07	1.32	—										
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	—	Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	—										
Várad-Velinte	—	10.56	3.55	—	Apatia	8.09	8.46	2.24	—										
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	—	Feldióra	8.41	9.20	2.44	—										
P. Ladány	1.54	11.14	7.30	—	Brașov	9.20	10.15	3.15	—										
Szolnok	3.14	1.47	11.05	—	Timișu	—	6.00	3.25	—										
Buda-pesta	5.10	4.40	2.37	—	Predeal	—	6.57	4.03	—										
Viena	7.30	7.44	6.40	—	Bucuresc	—	7.32	4.28	—										
	2.00	6.20	2.00	—				10.25	—										

Nota: Órele de nópte suntu cele dintre liniile gróse.